

ज्ञान - विज्ञानं विमुक्तये
UGC Approved Journals

ISSN: 2456-821X

புதிய அவையம் PUTHIYA AVAIYAM

A Peer-reviewed Journal & Bilingual Journal for Arts and Humanities

Vol:07, Issue: 02 கட்டுரை ஏற்றுகின்றனவாட்டது மே 2023 - வெளியிடப்பட்டது ஜூன் 2023

SACRED HEART RESEARCH PUBLICATIONS

June-2023

பெளராவின் வீரநிலைக் கோட்பாட்டு நோக்கில் அந்தரமுடையார் கதைப்பாடல்

முனைவர் ந. சோழன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

திருப்பத்தூர் - 635 601.

தொடக்க கால மனிதனின் வாழ்க்கை இயற்கையை ஒட்டிய உணவு தேடுதலை மையமிட்டு அமைந்தது. அதனால் இயற்கை நிகழ்வுகளால் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஆட்பட்டவனாக இருந்தான். காலவோட்டத்தில் மனிதன் இயற்கை நிகழ்வுகள், சமூக நிகழ்வுகள், சுய கற்பனைத் திறன் போன்ற பல காரணிகளால் பல்வேறு கருத்துகளை உள்வாங்கிக் கொண்டான். அக்கருத்துகளின் வளர்ச்சி நிலையிலேயே கதை, பாடல், விடுகதை, பழமொழி போன்ற பல்வேறு இலக்கியங்கள் உருவாகின (தே.லூர்து, 2008:21.). அவை காலங்காலமாக அடுத்தடுத்த சந்ததிகளுக்குக் கையளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை கையளிக்கப்படுகையில் பழையன சில கழிந்தும் புதியன சில சேர்ந்தும் மாற்றம்பெற்று வருகின்றன. அவ்வாறு வாய்மொழி வழியாகக் கையளிக்கப்பட்டு வந்த, வருகின்ற நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று கதைப்பாடல் ஆகும். கதைப்பாடல் குறித்த எளிமையான அதே நேரத்தில் சிறப்பானதொரு விளக்கமாக, குறிப்பிட்டதொரு பண்பாட்டில் குறிப்பிட்டதொரு சூழலில் வாய்மொழியாக ஒரு பாடகனோ அல்லது ஒரு குழுவினரோ சேர்ந்து நாட்டார் முன் எடுத்துரைத்து இசையுடன் நிகழ்த்தும் அல்லது நிகழ்த்திய ஒரு கதை தழுவின பாடலே கதைப்பாடல் (நா.இராமச்சந்திரன், 2002: 55) என்ற விளக்கம் அமைகின்றது.

கதைப்பாடலானது பல்வேறு பொருண்மைகளைத் தன்னுள்ளே கொண்டிருக்கின்றது. அப்பொருண்மைகள், புராண இதிகாசங்களின் சிறு கூறுகள், ஊர்த் தெய்வங்களின் வரலாறு, சமுதாயத்தில் வீரதீரச் செயல்கள் புரிந்து உயிர் நீத்தவர்களின் வரலாறு, தம் அறிவுக்கு எட்டிய வரலாற்றுச் சிறப்புகள் ஆகியவற்றைப் புலமை வாய்ந்த ஒருவர் கற்பனை கலந்து இசையுடன் கூடிய பாடலாகப் புனைவதே கதைப்பாடல் (இரா.காசிராசன், 1980: 28) எனப் பரந்து விரிந்த தளத்தில் அமைகின்றமை நோக்கத்தக்கது.

ஆகல்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னைத் துணைவேந்தரும் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வாளருமான சி.எம்.பெளரா கிரேக்கக் கவி ஹோமரின் காவியங்களான இலியட், ஒடிசியனை ஆய்விற்கு உட்படுத்தும்போது பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்கொண்டார். அச்சிக்கல்களுக்கான விடையை உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வழங்கிவரக் கூடிய வீரநிலை இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆய்வதன் வழிக் கண்டுணரலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்தார். அதன்படி ஐரோப்பா, ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கக் கண்டங்களிலுள்ள சுமார் 30 நாடுகளின் வீரநிலை இலக்கியங்களை ஆய்விற்கு உட்படுத்தி வீரநிலைக் கவிதையின் பல்வேறு நிலைகளை விளங்கிக் கொண்டார். அந்த ஆய்வின் கருத்துக்களைத் தனது வீரநிலைக் கவிதை (Heroic Poetry) என்ற நூலில் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் முன்வைத்துள்ளார். பெளராவிற்கு முன்பேயும் எச்.எம். சாட்விக், என்.கே. சித்தாந்தா போன்றோர் வீரநிலைக் கவிதை குறித்துப் பேசியுள்ளனர். எச்.எம். சாட்விக், கிரேக்க மற்றும் டியூட்டானிய வீரநிலை இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆய்ந்து அவற்றின் வீரநிலைப் பண்புகள் குறித்துத் தனது வீரநிலைக் காலம் (The Heroic Age) என்ற நூலில் பேசியுள்ளார். எச்.எம். சாட்விக்கின் மேற்பார்வையில் தன்னுடைய ஆய்வினைச் செய்த என்.கே. சித்தாந்தா, இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய இந்தியாவின் இருபெருங் காவியங்களை ஐரோப்பிய வீரநிலைப் பாடல்களோடு ஒப்பிட்டு ஆய்ந்து அவற்றின் வீரப்பண்புகளைத் தனது

இந்தியாவின் வீரநிலைக் காலம்(The Heroic Age of India) என்ற நூலில் முன்வைத்துள்ளார். தமிழில் கைலாசபதி சங்க இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆய்ந்து தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை என்ற ஆய்வு நூலினைப் படைத்துள்ளார். அவர் தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்களுள் தனது ஆய்வினை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

மேற்கண்ட ஆய்வுகளிலிருந்து பெளரா, உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வழங்கிவரக் கூடிய வீரநிலைப் பாடல்களைத் தரவுகளாக எடுத்துக்கொண்டு ஒப்பிட்டதோடு அவற்றின் தோற்றத்தினைக் கோட்பாட்டு நிலையில் விளக்கியுள்ளதன்வழி வேறுபடுகின்றார். உலக இலக்கியங்களை ஆய்ந்து உருவாக்கப்பட்ட பெளராவின் கோட்பாட்டினைப் பல்வேறு ஆய்வுக் களங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதும் உலகளாவிய பார்வையில் படைக்கப்பட்டதுமான தமிழ் இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்குவது சாலச் சிறந்ததாக அமையும். அவ்வகையில் தமிழ்க் கதைப்பாடல்கள் நெடுங்கதையாகவும் மக்களின் முன் எடுத்துரைக்கப்படுவதாகவும் வீரத்தை மையமிட்டதாகவும் பெரும்பாலானவை அமைகின்றன. எனவே வாய்மொழி இலக்கியங்களையும் தரவுகளாக எடுத்துக் கொண்டு கோட்பாட்டினை உருவாக்கியுள்ள பெளராவின் வீரநிலை குறித்த கோட்பாட்டினைத் தமிழ்க் கதைப்பாடல்களுள் ஒப்பிட்டு ஆய்வது பொருத்தமாக அமையும். அவ்வகையில் இக்கட்டுரையானது பெளராவின் வீரநிலைக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் அந்தரமுடையார் கதைப்பாடலை ஆராயும் முகமாக அமைகின்றது.

கதைச் சுருக்கம்

எருக்கலம்பட்டி என்ற நாட்டை மாட நாடார், பொன்னிலங்கி தம்பதியினர் ஆண்டு வருகின்றனர். அவர்களுக்கு மகனாக அந்தரமுடையார் பிறக்கின்றார். அவர் வளர்ந்து பண்டார போத்தி என்பவரின் மகளை விரும்பி மணமுடித்துக் கொள்கின்றார். அவர் வள்ளியூரில் இருக்கும்போது கள்வர்கள் கொள்ளையடிக்க வருகின்றனர். அவ்வாறு வந்த கள்வர்களைத் தனி ஒருவனாகச் சென்று வெட்டி வீழ்த்திய அந்தரமுடையானின் வீரத்தை மையமிட்டு அமைகின்றது இக்கதைப்பாடல். இது கி.பி 17 ஆம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்தது. இதனை அருதனகுட்டி நாடார் என்பவர் பாடியுள்ளார்.

வரப் பிறப்பு

சி.எம்.பெளரா, கதைத் தலைவர்கள் பெரும்பாலும் கடவுள் அருளால் பிறந்தவர்களாகவும் தேவதைக்குப் பிறந்தவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளமையை எடுத்துக்காட்டி, இதற்குக் காரணம் கதைத் தலைவர்களின் புகழினைத் தொடக்கத்திலேயே எடுத்துக்காட்டுவதற்கும் பிறரைவிட வீரத்தில் மேம்பட்டவர்கள் என்பதை உணர்த்துவதற்குமே ஆகும். மேலும் இத்தகைய பிறப்புக் கூறு வீரநிலைப் பண்புகளில் ஒன்று எனவும் கூறுகின்றார் (C.M.Bowra, 1952: 94-95). எருக்கலம் பட்டி நாட்டில் வாழ்ந்து வருகின்ற மாடநாடாரும் பொன்னிலங்கியும் நீண்ட நாட்களாகப் பிள்ளை இல்லாத குறையினால் வருந்தி வருகின்றனர். அவர்கள் தங்களுக்குக் குழந்தை பிறக்க வேண்டும் எனச் செண்பக நாச்சியார் தெய்வத்திடம் வழிபடுகின்றனர். இதனை,

தேசமெல்லாம் தான் புகழும் தெய்வ செண்பக நாச்சியாரை

நாச்சியார்தனை நோக்கி அவர் நந்தவமும் செய்திடுவார்

மன்னவனும் தேவியுமாய் மாதவம் செய்திடுவார்

பிள்ளைவரம் வேணும் என்று பெருந்தவமும் செய்திடுவார்.

(அ.க.60-63)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

மாட நாடாரும் பொன்னிலங்கியும் செய்த தவத்தினை மெச்சிச் செண்பக நாச்சியார் குழந்தை வரம் அருளியதை,

வல்ல நல்ல நாச்சியாரும் வாசல் காவல்காரன் தன்னையுமே

மழலை யுருதானாக்கி பிறவிசெய்து மனமகிழ்ந்து கைக் கொடுத்தார்

மன்றுலகில் அழியாத மாபெரும் வரம்தான் கொடுத்தார்.

(அ.க.69-71)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

வீரக்கலைகள்

பெளரா, வீரன் என்பவன் பிறப்பையடுத்த வளரிளம்பருவத்திலேயே தன்னுடைய உடல் வலிமையையும் உயர் மதிப்பினையும் வேகமாக வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு வளர்த்துக் கொள்பவனே முழுமையான வீரனாகப் பரிணமிக்கின்றான் எனக் கூறி, கிரீஸ்தானில் வழங்கி வரக் கூடிய வாய்மொழிக் காப்பியமான மனாஸ் (Manas)இல் இடம் பெறும் காப்பியத் தலைவனின் வளரிளம்பருவத்தினை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மனாஸ் கட்டிலில் தவழும் பருவத்திலேயே பேசவும் குதிரை ஏறவும் கற்றுக்கொண்டான். மேலும் தன்னுடைய பத்தாவது வயதில் சிறந்த விற்கலை நிபுணனாகவும் தன்னைவிட வயதில் மூத்தவர்களை வெல்பவனாகவும் சிறந்து விளங்கியபோது ஒரு முழுமை பெற்ற வீரனாக உருவாகினான் எனவும் கூறுகின்றார் (C.M.Bowra, 1952: 95-96). இளமைப் பருவத்திலேயே பல வீரக்கலைகளையும் வீரனென்பவன் கற்க வேண்டும் என்ற பெளராவின் வீரநிலைக் கருத்திற்கேற்ப அந்தரமுடையாரும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளமையை,

ஆன ஏற்றம் குதிரை ஏற்றம் அழகு படை நடத்தும் வகை
வில் அடவு மல் அடவு விரைவுடனே கற்றறிந்தார் (அ.க.94-95)
என்ற அடிகள் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

குதிரை வர்ணனை

பெளரா, வீரனொருவன் தனக்கு உடைமையாக ஒரு குதிரையைக் கொள்வதென்பது அவன் போரின்போது அணிந்து கொள்கின்ற மார்புக் கவசத்தினைவிட முக்கியமானது என்கின்றார். இதனாலேயே வீரநிலைப் பாடலாசிரியர்கள் குதிரைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தருகின்றனர் என்றும் வீரநிலைச் சமூகத்தில் மூன்று காரணங்களுக்காகக் குதிரை முதன்மைப்படுத்தப்பட்டது என்றும் கூறுகின்றார். அவை, குதிரைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் தரத்தினைப் பொறுத்து வீரனுக்கு மதிப்பும் பெருமையும் கொடுக்கப்படுதல், போரில் நம்பத்தகுந்த நண்பனாகவும் எதிரிகளிடமிருந்து ஆபத்தான சூழல்களில் காப்பாற்றி வீரனை வெற்றி பெறச் செய்யும் துணையாக அமைதல் மற்றும் குதிரைகளின் மெச்சத் தகுந்த நுண்ணறிவு ஆகியவையே ஆகும். இத்தகைய பயன்பாடுள்ள குதிரையினை வீரநிலை வழக்கினைக் கொண்ட பல்வேறு நாட்டுப் புலவர்களும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்கிறார் (C.M.Bowra, 1952: 157). அந்தரமுடையார் கதைப்பாடலிலும் குதிரையின் முக்கியத்துவம் குறித்த வர்ணனையைக் காணமுடிகின்றது. அந்தரமுடையார் குதிரை ஏற்றத்தில் வல்லவராக இருந்ததோடு எதிரிகளை நடுநடுங்கச் செய்யும் வீரமிக்க குதிரையையும் பெற்றிருந்தார் என்பதை,

நாகரிக அந்தரமுடையாருட குதிரை
நாட்டுவனைப் போல பரதநாட்டியத்தைக் காட்டும்
வாலைத் தொடும்போது மேகமண்டலத்தைப் பார்க்கும்
மூன்று நிறமாய் பதித்த முப்பரி சதங்கை (அ.க.108-111)
என்ற அடிகள் உணர்ச்சி நிற்கின்றன

படை திரட்டுதல்

சண்டை என்பது தனிப்பட்ட நபர்களுக்கிடையே நடைபெறும் வரையில் படை திரட்டுதல் என்ற வீரநிலைக்கூறு தேவையில்லை. அதுவே ஒரு பெருங்குழுவினையோ ஒரு நாட்டினையோ எதிர்த்துப் போரிடும்போது படைதிரட்டிச் செல்வதென்பது இன்றியமையாததாகின்றது. 'பெளராவும்கிரேக்க காவியங்களான இலியட், ஒடிசி, செகோஸ்லேவிய காவியமான ஒஸ்மான் டெலிபகோவிக் மற்றும் காரா-கிரீஸ்து காவியமான மனாஸ் ஆகியவற்றுள் இடம்பெறுகின்ற வீரநிலைக் கூறுகளை ஆய்ந்து அவற்றுள் ஒருவர் மீது மற்றொருவர் படையெடுத்துச் செல்லும் முன்பு படைகளைத் திரட்டுதல் என்ற கூறு முக்கியத்துவம் பெறுவதனைக் கண்டு படை திரட்டுதல் என்பதும் ஒரு வீரநிலைக்கூறு எனக் கூறியுள்ளார் (C.M.Bowra, 1952: 365-366). அந்தரமுடையாரும் தனக்கெனப் பெரும் படை பலத்தினைக் கொண்டவராக விளங்கி வருகின்றமையை,

நாட்டுப்படை கூட்டமிட நடந்து வாரார்
வாள்படையும் வேல்படையும் கால்படையும்

.....

பெரும் வில் படையும் தான் வரவே
முன்னும் பின்னும் வாரபடை எண்ண முடியாது காண்
என்ற அடிகள் பட்டியலிட்டு உணர்த்தி நிற்கின்றன.

(அ.க.321-325)

ஆயுதங்கள்

வீரர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்ள ஆயுதங்கள் உதவிகரமாக அமைகின்றன. ஈட்டி, அம்பு, வேல் போன்ற பல ஆயுதங்கள் இருந்தாலும் போரில் வீரன் வாளினைக் கொண்டு சண்டையிடுதல் என்பது முக்கியமானதாகவும் ஆர்வத்தினைத் தூண்டுவதாகவும் அமைகின்றது. பௌராவும் போரில் மற்ற ஆயுதங்களைக் காட்டிலும் வாளினைக் கொண்டு சண்டையிடுதல் என்பதும் அதனைக் குறித்த வர்ணிப்பும் முக்கியத்துவம் பெறும் என்கின்றார் (C.M.Bowra, 1952: 151). வள்ளியூரைக் கொள்ளையிட வருகின்ற கள்வர்கள் எதிரிகளைத் தாக்குவதற்காக வாள் மட்டுமல்லாது வேல், வில், அம்பு, உலக்கை, வல்லயம் போன்ற பல்வேறு ஆயுதங்களோடு வருகின்றனர். அவர்களிடம் உள்ள ஆயுதங்களை,

வட்டமிட்டுப் பழிசை உடைவாளும்
வல்லயமும் கட்டாரியும் தோன்றுதாம்
கம்பு கத்தி சமுதாடு சக்கரம் தடியுலக்கையும்
தணல் எரி அம்பும்தான் சிங்க வில்லும்
தொரட்டியும் கை வில்லும் தெளிந்த வில்லும்

(அ.க.562-566)

எனக் கதைப்பாடல் விரிவாகப் பட்டியலிட்டு விளக்கி நிற்பதன் வாயிலாக ஆயுதங்களின் முக்கியத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது.

நெருக்கடியான தருணத்தில் வீரன் என்பவன் தன்னுடைய மக்களைக் காப்பதற்காக எதனையும் பாராமல் போராடுவான் எனப் பௌரா (C.M.Bowra, 1952: 112). கூறியுள்ளதற்கேற்ப அந்தரமுடையார் ஆயுதங்களின்மீது நம்பிக்கை வைக்காமல் தன்னுடைய உடல் வலிமையால் எதிரிகளை எதிர்த்துப் போராட எழுந்த காட்சியினை,

தலைதனில் சாத்தி வைத்த சமுதாடு எடுக்கவில்லை
பலகை தனில் சாத்தி வைத்த பறக்கும் வேல் எடுக்கவில்லை
மதியோடு சாத்தி வைத்த மந்திரவாள் எடுக்கவில்லை

.....
மற்றுமுள்ள சேவகரும் படைகளையும் எழுப்பாமல்
மடத்திலே குதிரை கட்டும் மறநாட்டினரை எழுப்பாமல்

.....
புலிபோல் பாய்ந்து வாரார் புகழ்பெரிய அந்தரமுடையார்

(அ.க.605-619)

என்ற அடிகள் விரிவாக விளக்கி நிற்கின்றமை நோக்கத்தக்கது.

உயிர்ப் பயமின்மை

பௌரா, வீரர்களுக்கு உயிரின் மீதான ஆசையோ பயமோ சிறிதும் இருக்காது. அவர்கள் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போராடத் தயாராக இருப்பர் எனக் கூறி, மனாஸ் காவியத்தில் இடம் பெறுகின்ற வீரனான அல்மான் பெட் (Alman Bet) உயிர்ப்பயமின்மை குறித்துத் தனது வீரர்களை நோக்கி,

‘நமது விதி சாவுதான் என்றால் நாம் சாவோம்
நமக்கு இறப்பைக் கண்டு துளியும் பயமில்லை!
நன்றாகச் சிந்தித்துக் கொள்ளுங்கள்
நீங்கள் இங்கு வந்தது வேடிக்கை பார்க்கவா?
அல்லது

உங்கள் குழுவோடு சேர்ந்து எதிரிகளை வதைக்கவா? என்று’

எனக் கூறியுள்ள பாடலினை எடுத்துக்காட்டுகின்றார் (C.M.Bowra, 1952: 110). பௌரா கூறியுள்ளதனைப் போன்றே அந்தரமுடையாரும் உயிர்ப்பயம் இல்லாதவனாக விளங்குகின்றமையை,

பாவி இவன் முன் சென்று பட்டுப் போனாலும்
பழி இல்லை சிவலோகப் பதவி பெறலாமே

(அ.க.632-633)

என்ற அடிகள் கட்டியம் கூறி நிற்கின்றன.

புகழ் விருப்பம்

ஒருவர் செய்த சிறப்பான செயலைப் பிறர் பாராட்டும்போது புகழ் உண்டாகின்றது. அப்புகழின்வழிப் பெருமிதமும் ஏற்படுகின்றது. 'பௌராவும் வீரன் என்பவன் வீரத்தின்வழிப் பெறப்படுகின்ற பெருமிதம் என்பதனை மையநோக்கமாகக் கொண்டே செயல்படுவான். அப்பெருமித உணர்வே அருஞ்செயல்களைச் செய்வதற்கு அவனைத் தூண்டுகின்ற உந்து சக்தியாக அமையும் எனக் கூறுகின்றார் (C.M.Bowra, 1952: 90). பௌரா கூறியுள்ளதனைப் போன்றே அந்தரமுடையாரும் புகழ் மீது விருப்பம் கொண்டவனாக இருக்கின்றமையை,

ஆயுதம் இல்லாமல் அமராடி வெல்வேன்

பழி இல்லை சிவலோகப் பதவி பெறலாமே

(அ.க.630-633)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

வீரசொர்க்கம்

போர்க்களத்தில் எதிரிகளுடன் போரிட்டு இறக்கின்ற வீரர்களுக்குத் தனியொரு உலகம் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்ற நம்பிக்கை வீரநிலைக் கால மக்களிடம் மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. அவ்வுலகினை வீரசொர்க்கம் எனவும் அழைக்கலாயினர். ஜெர்மானிய இலக்கியங்களில் வல்கல்லா (Valhalla) என்ற வீரசொர்க்கம் குறித்த கருத்துகள் இடம் பெறுவதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றார் பௌரா. அவர், 'தி பேட்டில் ஆப் காப்ஸ்ஜோர்ட் (The Battle of Hafsford) என்ற வீரக்கவிதையில் இடம் பெறுகின்ற காகொன் (Haakon) என்ற வீரனைக் குறித்துப் பேசுகின்றார். காகொன் போர்க்களத்தில் எதிரிகளை எதிர்த்துக் கடுமையாகப் போரிடுகின்றான். போரின் இறுதியில் அனைவரையும் வெட்டி வீழ்த்திய அவனுக்குக் கடுங்காயம் ஏற்படுகின்றது. போர்க்களத்தில் சாகக் கிடக்கின்ற அவனைச் சுற்றி வீரசொர்க்கமான வல்கல்லாவிலிருந்து ஒதின் (Othin) தெய்வத்தால் அனுப்பப்பட்ட தேவதைகளான வல்கைரிஸ் (Valkyries) வந்து நிற்கின்றன. போர்க்களத்தில் வீரச்சாவினை அடைகின்ற காகொனை வீரசொர்க்கத்திற்குக் கூட்டிச் செல்லவே அத்தேவதைகள் வந்துள்ளன என்பதனை எடுத்துக்காட்டி, போரில் வீரமரணம் அடைந்து வீரசொர்க்கத்திற்குச் செல்லுதல் என்ற பண்பு வீரநிலைக் கூறுகளுள் ஒன்று என்பதனையும் விளக்கியுள்ளார் (C.M.Bowra, 1952: 464-466). வீரசொர்க்கம் குறித்த பௌராவின் கருத்திற்கேற்ப அந்தரமுடையாரும்,

ஆயுதம் இல்லாமல் அமராடி வெல்வேன்

ஆண் பிள்ளையானால் பேர் தொனிக்க வேணும்

பழி இல்லை சிவலோகப் பதவி பெறலாமே

(அ.க.630-633)

சிவலோகப் பதவியைப் பெறலாம் என்று கூறுகின்றான். இங்கே பௌரா கூறுகின்ற வீரசொர்க்கம் என்பதற்கு இணையானதாகச் சிவலோகம் என்பது உள்ளமை நோக்கத்தக்கது. இது பாடலாசிரியர் கொண்ட சமய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் புனையப்பட்டுள்ளது. மற்றபடி இரண்டிற்கும் பெரிதான வேறுபாடு எதுவும் இல்லை என்பதனை உய்த்துணர முடிகின்றது.

கடும் சண்டை

வீரநிலைக் கவிதையின் முக்கிய மையமே சண்டைதான். பல்வேறு குழப்பங்களுக்கு விடை சண்டையின் முடிவிலேயே கிடைக்கின்றது. சண்டையின் முக்கியத்துவம் குறித்துப் பௌரா, 'வீரநிலைக் கவிதையின் கவர்ச்சியான பகுதியே சண்டையாகும். எவரும் சிறப்பாக வரணிக்கப்பட்டுள்ள சண்டையினை விரும்புவர். அச்சண்டையினை ஈர்ப்புள்ளதாக மாற்ற பலவழிகள் உள்ளன. கொடிய ஆயுதங்களைக் கொண்டு வீரர்கள் கடுமையாகத் தாக்கிக் கொள்வது அவற்றுள் ஒன்றாகும். இலியட் மற்றும் ரோலண்ட் ஆகிய காவியங்களில் கொடிய ஆயுதங்களைக் கொண்டு வீரர்கள் தாக்கிக் கொண்டுள்ளமை சண்டையினை உயிர்ப்பூட்டக்கூடியதாக அமைகின்றது. மேலும் வீரர்கள் தாக்கிக் கொள்ளும்போது ஒவ்வொரு அடியும் எவ்விதம் கொடுக்கப்பட்டன என்பதும் விவரிக்கத்தக்கது. பெருவீரர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற அடிகள் மிகவும் வலுவானதாகவும் எளிய வீரர்களால் அது போன்ற அடியினை நினைத்துப் பார்க்கவும்

முடியாத ஒன்றாகவும் அமையும். சரிக்குச் சரியான புகழும் திறமையும் வாய்ந்த வீரர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்வது மிகச் சிறந்த சண்டையாக அமையும் என்று கூறி அக்கிலஸ் மற்றும் கெக்டர் ஆகியோருக்கு இடையேயான சண்டையினை எடுத்துக்காட்டுகின்றார் (C.M.Bowra, 1952: 56-59). இக்கதைப்பாடலிலும் கள்வர்களுடன் அந்தரமுடையார் தனியொருவனாகச் சென்று கடுமையாகச் சண்டையிட்டு வெற்றி அடைகின்றான். அச்சண்டையானது மிக விரிவாக வர்ணனை செய்யப்பட்டுள்ளது. சண்டையினை,

இரு கைக் கொண்டவரை இறுக்குவானாம்
கட்டிப்பிடித்து அவன் கைக்குள்ளாகவே
கையடவு கொண்டு கால்அடவு செய்தார்
மண்டைக்கு மேலாக முட்டுக் கொடுத்து
பிடரி மயிர் பற்றி பிட்டியில் மிதித்தார்
விலாவிலே தட்டி நிலத்திலே கிடத்தி
மிதித்தரே கள்வனைக் காலுக்குள்ளாக
காலால் மிதித்து கழுத்தை இறுக்கி

கத்தியைக் கொண்டவனைக் குத்தினார் மார்பில்

(அ.க.639-647)

என்ற அடிகள் வாயிலாகக் கதைப்பாடலானது மிக விரிவாக வர்ணனை செய்கின்றது. இதன் வாயிலாக இக்கதைப்பாடலின் மிக முக்கியமான கூறாகக் கள்வர்களுடன் அந்தரமுடையார் செய்கின்ற சண்டையே அமைகின்றமையை விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது.

பெளராவின் வீரநிலைக் கோட்பாட்டினை அந்தரமுடையார் கதைப்பாடலில் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்ததன் வாயிலாக, வரப் பிறப்பு, வீரக்கலை, குதிரைப் பயன்பாடு, படை திரட்டுதல், ஆயுதங்கள், உயிர்ப் பயமின்மை, புகழ் விருப்பம், வீர சொர்க்கம், கடும் சண்டை ஆகிய வீரநிலைக் கூறுகளின் வாயிலாக அந்தரமுடையாரின் வீரத்தினைக் கதைப்பாடலானது நேர்த்தியாக எடுத்துரைத்துள்ளமையை உணர்ந்து கொள்ளமுடிகின்றது. மேலும், பெளரா குறிப்பிடுவதனைப் போன்றே அந்தரமுடையாரின் வீரமும் வீரப் பெருமிதத்தின் மீது அவன் கொண்ட தீராத் தாகமும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றமையையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. மேற்கண்டவற்றின் வாயிலாக அந்தரமுடையார் கதைப்பாடலானது பெளரா குறிப்பிடுகின்ற வீரநிலைக் கூறுகள் சிறப்பாக அமையப்பெற்ற வீரநிலைக் கதைப்பாடல் கவிதையாக வெளிப்பட்டு நிற்கின்றமை புலனாகின்றது.

துணை நூல்கள்

1. இராமச்சந்திரன். நா. 2002, துடியான சாமிகள்- வில்லுப்பாட்டும் சமூகச் சிக்கல்களும், சென்னை, மக்கள் வெளியீடு.
2. காசிராசன், இரா. 1980. உலகக் காப்பியங்கள், சென்னை.
3. லூர்து, தே. 2008. நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள், பாளையங்கோட்டை, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம்.
4. Bowra. C.M., 1952, Heroic Poetry, London, Macmillan & co. Ltd.
